

Suočeni smo sa kampanjom pojedinaca i grupa koji nastoje uticati na vlasti Hrvatske da se u Vukovaru ne postave dvojezični natpisi, tj. da se uz latinična imena postave i natpisi na ćirilici. Tvrde da oni brane Vukovar, ali ne kažu od koga ga brane. Svakom je jasno da je Vukovar hrvatski i da je obranjen tokom Domovinskog rata, a braniti ga nakon 18. godina, kada je sve jasno, zaista zvuči groteskno.

Moramo se podsjetiti daje samo prije sedamdesetak godina režim Nezavisne države Hrvatske već par dana nakon što su ih nacisti doveli na vlast u Hrvatsku, donijeli uredbu sa zakonskom snagom o zabrani ćirilice i o progonu Srba, Židova i Roma. Na osnovu tih rasnih zakona, bez suda i suđenja ubijene su tisuće ljudi i to samo zato što su bili Srbi, Židovi, Romi ili pak nisu podržavali okupaciju i ustašku vlast.

Zahtjevi onih koji traže zabranu ćirilice u stvari je nastavak tih istih ideja. Danas traže zabranu ćirilice, a zatim mogu tražiti progon svih nehrvata, jer su oni «gosti», kako je to izjavila čelnica jedne desničarske strančice.

Žalosno je da mnogi ne znaju daje prvotno ćirilica bila i pismo Hrvata i da se tim pismom danas služi preko tristo miliona ljudi.

Svako razuman zna da se hranitelji Hrvatske nisu borili protiv pisma i kulture, već protiv agresora. Ako bi slijedili logiku tih ekstremnih zahtjeva, Hrvati se ne bi trebali služiti ni latinicom, jer smo se višekratno borili protiv Latina. Morali bi se vratiti na glagoljicu, kao izvorno hrvatsko pismo.

Zaboravlja se i činjenica daje u redovima hrvatskih branitelja bilo i poprilično Srba. Prvi poginuli branitelj u Slavoniji bio je baš Srbin, sin borca NOV. Da li se i ti ljudi ne smiju služiti ćirilicom, jer je nekoj usijanoj glavi odjednom ćirilica veoma opasna.

Tražiti dana zabranu ćirilice kada definitivno ulazimo u Europsku uniju, krajnje je apsurdno. Taj zahtjev direktno je uperen na rušenje ustavnog poretka Republike Hrvatske i stoga opasan i neprihvatljiv.

Zagreb, 30. travnja 2013.

Ivan Fumić